

अनृतमिति विश्वसृजांसत्रेसंवत्सरशब्दोनकालपरः किंतुपंचपंचाशतस्त्रितःसंवत्सराः पंचपंचाशतःपंचदशाइत्यादिश्रुतौ संवत्सरपदस्यत्रिददादिशब्दसामानाधिकरण्यादहःशब्दवाच्यक्रतुपरत्वंदृष्टं अतःसं
वत्सरशब्दोदिनपरइतिप्रवादमात्रं पंचपंचाशतइतिपंचाशदधिकंशतद्वयमुच्यते नहिकालेनकर्तव्यंव्रतंकर्मणासमापयितुंशक्यमितिभावः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
यत्त्वमाभाषसेपार्थप्राप्तःकालइतिप्रभो ॥ अनृतंनोत्सहेवकुंनत्येतन्ममविद्यते ॥ ३८ ॥ अंतरेणापिकौंतेयनिरुतिपापनिश्चयं ॥ हंतात्वमसिदुर्धर्षसानुबंधं
सुयोधनं ॥ ३९ ॥ एवंब्रुवतिभीमंतुधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ आजगाममहाभागोबृहदश्वोमहानृषिः ॥ ४० ॥ तमभिप्रेक्ष्यधर्मात्मासंप्राप्तधर्मचारिणं ॥ शास्त्रवन्म
धुपर्केणपूजयामासधर्मराट् ॥ ४१ ॥ आश्वस्तंचैनमासीनमुपासीनोयुधिष्ठिरः ॥ अभिप्रेक्ष्यमहाबाहुःकृपणंबद्धभाषत ॥ ४२ ॥ अक्षयूतेचभगवन्धनंराज्यं
चमेहृतं ॥ आहूयनिरुतिप्रज्ञैःकितवैरक्षकोविदैः ॥ ४३ ॥ अनक्षज्ञस्यहिसतोनिरुत्यापापनिश्चयैः ॥ भार्याचमेसभानीताप्राणेभ्योपिगरीयसी ॥ ४४ ॥ पुन
रुणाः ॥ ४६ ॥ आर्त्तानांसुहृदांवाचोद्यूतप्रभृतिशंसतां ॥ अहंत्वेदिश्रिताःस्मृत्वासर्वरात्रीर्विचिंतयन् ॥ ४७ ॥ यस्मिंश्चैवसमस्तानांप्राणागांडीवधन्वनि ॥ वि
नामहात्मनातेनगतसत्वइवाभवं ॥ ४८ ॥ कदाद्रक्ष्यामिबीभत्सुंरुतासंपुनरागतं ॥ प्रियवादिनमक्षुद्रंदयायुक्तमतंद्रितः ॥ ४९ ॥ अस्तिराजामयाकश्चिदल्प
तेकचित् ॥ अल्पभाग्यतरःकश्चित्पुमानस्तीतिपांडव ॥ ५१ ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियदिशुश्रूषसेनघ ॥ यस्त्वत्तोदुःखिततरोराजासीत्पृथिवीपते ॥ ५२ ॥ वै
शंपायनउवाच अथैनमब्रवीद्राजाब्रवीतुभगवानिति ॥ इमामवस्थांसंप्राप्तंश्रोतुमिच्छामिपार्थिवं ॥ ५३ ॥ बृहदश्वउवाच शृणुराजन्नवहितःसह
भ्रातृभिरच्युत ॥ यस्त्वत्तोदुःखिततरोराजासीत्पृथिवीपते ॥ ५४ ॥ निषधेषुमहीपालोवीरसेनइतिश्रुतः ॥ तस्यपुत्रोऽभवन्नाम्नानलोधर्मार्थकोविदः ॥ ५५ ॥ स
स्मकदाचन ॥ ५७ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अत्रैवार्थेसत्यंसर्वथानत्याज्यमितिआख्यायिकाद्वाराभीमसेनंबोधयितुंराज्ञाबृहदश्वःप्रवर्त्यते अस्तिराजामयाकश्चिदित्यादिना ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पुष्करेणराज्ञा ॥ ५६ ॥ शिष्यंतेअवशिष्टाः कालस्त्वविवक्षितः ॥ ५७ ॥